

Mál nr. 397/2018

M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar AÁgreiningur um bætur úr ábyrgðartryggingu vegna umferðaróhapps

Gögn.

Málskot móttakið 1.12.2018 ásamt þremur fylgiskjölum.

Bréf V dags. 4.1.2019 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Aðfararnótt sunnudagsins 19. ágúst 2018 varð dóttir M, X, fyrir umferðaróhappi þegar hún ók bifreið M eftir Borgarsandi. Óhappið varð með þeim hætti að X ók á steypa stöpla sem voru strengdir saman með keðjum á veginum, í þeim tilgangi að varna umferð frá Borgarsandi að Geitasandi. Skemmdist bifreiðin töluvert við óhappið.

M lýsir atvikum svo að myrkur hafi verið skolið á, og þar sem enginn endurskinslitur hafi verið á stöplunum hafi verið ómögulegt að sjá þá, jafnvel þó ökumaður, sem hafi verið ókunnugur staðháttum, hafi gætt fyllstu varúðar. M heldur því jafnframt fram að stöplarnir hafi verið málaðir rauðir, og að málað hafi verið yfir endurskinslit, í tilefni bæjarhátíðar sem hafi farið fram þessa sömu helgi. Þá hafi traktor verið lagt við stöplana og það byrgt sýn enn frekar. X hafi ekki áttað sig á að um botnlangagötu, sem væri lokað með þessum hætti, væri að ræða. Telur M því að um saknæma háttsemi starfsmanna A hafi verið að ræða og gerir kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu sveitarfélagsins.

Í svörum V til nefndarinnar er því mótmælt að stöplarnir hafi verið málaðir sérstaklega skömmu fyrir atvikið. Þá er tekið fram að götunni hafi verið lokað á þennan hátt, og Borgarsandur þannig skilinn frá Geitasandi, allt frá árinu 1983 og að engin óhöpp hafi hlotist vegna þess. Þar sem keyrt sé inn á götuna sé jafnframt skilti sem auðkenni götuna sem botnlangagötu. Það er því mat félagsins að um hafi verið að ræða áberandi steypa stöpla sem ökumaður hefði mátt sjá. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Ágreiningur málsins snýst um það hvort aðstæður á vettvangi hafi verið með þeim hætti að A, eða starfsmenn þess, beri ábyrgð á umræddu óhappi. Af gögnum málsins má ráða að stöplarnir sem um ræðir séu fremur lágir og fyrirferðarlitlir og auk þess verður ekki séð að þeir varpi endurskini. Jafnvel þó stöplarnir hafi verið til staðar frá árinu 1983, án þess að óhöpp hafi orðið, verður að telja að um sé að ræða afar óvenjulega leið til að loka botnlangagötu. Þannig er fallist á það með M að hæpið sé, jafnvel þó umrædd gata sé merkt sem botnlangagata, að ökumaður sem er ókunnugur staðháttum átti sig á því að götunni kunni að vera lokað á þennan hátt. Af þeim ástæðum verður að telja að starfsmönnum A beri sérstök skylda til að gæta þess að umræddir stöplar séu vel sýnilegir í myrkri. Ekki þykir þó sýnt fram á að stöplarnir hafi verið sérstaklega málaðir vegna bæjarhátíðar umrætt sinn.

Þar sem jafnframt verður að telja að X hafi ekki sýnt af sér nægilega aðgæslu umrætt sinn, þar sem hún ók í myrkri eftir íbúðargötu sem hún var ekki kunnug, þykir þó rétt að skipta sök og að M beri hluta tjónsins, eða 1/3. Á M því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A sem nemur 2/3 hlutum tjónsins.

Niðurstaða.

M, á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V, sem nema 2/3 hlutum tjóns hans.

Reykjavík 22. janúar 2019

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.